جبریل را در حالی دیدم که ششصد بال داشت و از بالش زیور آلات رنگارنگ و دُر و یاقوت می ریخت.

ابن مسعود رضی الله عنه در تفسیر آیه ی: «وَلَقَدْ رَآهُ نَزْلَةً أُخْرَى» [النجم: 13] می گوید: رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «رَأَيْتُ جِبْرِيلَ عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَى، عَلَيْهِ سِتُّ مِائَةِ جَنَاحٍ، يُنْتَثِرُ مِنْ رِيشِهِ التَّهَاوِيلُ: الدُّرُّ وَالْيَاقُوتُ»: «جبریل را درحالی دیدم که ششصد بال داشت و از بالش زیور آلات رنگارنگ و دُر و یاقوت می ریخت».

[صحیح است] [به روایت احمد]

ابن مسعود رضی الله عنه در تفسیر آیه ی: «وَلَقَدْ رَآهُ نَزْلَةً أُخْرَى» [النجم: 13] بیان می دارد که رسول الله صلی الله علیه وسلم خبر داده که جبریل را در بالاترین نقطه ی بهشت، در سدرة المنتهی به همان شکلی که الله متعال او را آفریده، مشاهده نموده است و جبریل ششصد بال داشته و از بالش رنگ های گوناگونی از مروارید و یاقوت می ریخت.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/10419